

tid af 9—10 Timer, naar Arbejdet er mindre effektivt. Den højtærede Landbrugsminister vil slet ikke se den store sociale og kulturelle Betydning i Arbejdstidens Begrænsning, som hele Verden dog ellers har kunnet se. Jeg synes, at da vi aabenbart igen staar overfor Spørgsmaalet om Arbejdstiden, er det ikke urimeligt, at man igen vender tilbage til selve den Fredsslutning, som har medført vor Indtræden i Folkenes Forbund, om hvilket Arbejde det ærede Medlem Hr. Moltesen har aflagt en saa sympatetisk Beretning her fra denne Talerstol, og husker, at i denne Verdensfred er Spørgsmaalet om Arbejdets Stilling lagt alle Parlamenter mest indtrængende paa Sinde.

Hvad siger man i Indledningen til det store Afsnit i Fredstraktaten om Arbejdets Organisation? Man siger, at man vil Verdensfred og social Retfærdighed, og „da der bestaar Arbejdsforhold, der for et stort Antal Mennesker medfører saa megen Uretfærdighed, Elendighed og Savn, at der kan opstaa en for Verdensfred og Verdensharmonien faretruende Utilfredshed, og da en Forbedring af disse Forhold er paatrængende nødvendig, f. Eks. med Hensyn til Regulering af Arbejdstiden, herunder Fastsættelse af en Maksimalarbejdsdag og -uge, Regulering af Arbejdsmarkedet, Bekæmpelse af Arbejdsløsheden“, og videre, „da endelig en enkelt Nations Undladelse af at indrømme humane Arbejdsvilkaar lægger Hindringer i Vejen for Bestræbelser i saa Henseende hos andre Nationer, der ønsker at forbedre Arbejdernes Kaar i deres egne Lande, er de høje kontraherende Parter“ blevet enige om følgende; og senere nævnes udtrykkelig Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen og 48 Timers Arbejdsugen som det Maal, hvortil alle skal stræbe, hvor det ikke allerede er naaet.

Under Indflydelse af den Stemning, der var i Verden den Gang, da denne Fredstraktat blev sluttet, er 8 Timers Arbejdsdagen gennemført overalt; men overalt begynder man at rokke ved den. Men jeg forstaa fuldt ud det ærede Medlem Hr. Stauning, naar han siger, at meget skal brydes i Stykker, før Arbejderne opgiver det sociale og kulturelle Fremskridt, de har naaet ved denne Arbejdstidens Begrænsning. Og jeg siger, at den højtærede Landbrugsminister gør en saare daarlig Gerning i vort Folk, naar han ikke ser med velvillige Øjne paa dette Forhold, og han gør en anti-liberal Betragtning gældende; thi den levende Liberalisme, i England f. Eks., forstaaer meget vel den sociale og kulturelle Betydning af Arbejdstidens Begrænsning.

Men endelig er der i hele Landbrugsministerens Politik en Tendens, som jeg med et Ord, der er brugt ved denne Forhandling tidligere, vil betegne som en Afgudsdyrkelse af Højfinansen. Den højtærede Landbrugsminister har sagt paa en lidet tiltalende Maade, at alle Bestræbelser for at tilvejebringe Arbejdsløshedens Formindskelse her i Landet er en Alliance mellem Højfinansen og protektionistiske Kræfter af forskellig Art. Jeg vil deroverfor gerne sige, at den højtærede Landbrugsministers Forhold er en Afgudsdyrkelse af andre Dele af Højfinansen. De Konservative og den højtærede Landbrugsminister kan godt finde hinanden paa dette Punkt, og det er derfor, jeg tidligere har tilladt mig at sige, at den liberale Fane, som den højtærede Landbrugsminister hejser over sin reaktionære Politik, skræmmer ikke de Konservative saa overordentlig meget.

Den højtærede Landbrugsminister og den højtærede Indenrigsminister kan ogsaa finde hinanden i denne Afgudsdyrkelse af en vis Højfinans, naar de begge to enes om at vende sig mod Trustloven, naar den højtærede Indenrigsminister nu, efter at Venstre i to et halvt Aar har haft Regeringen, erklærer, at han ikke vil fremsætte Forslag til den Trustlov, som jeg i sin Tid har faaet vedtaget i dette høje Ting med hans Partifællers Tilslutning, naar han udvikler, at det ikke saa meget er Storkapitalen, Storkapitalernes Indflydelse paa Priserne, det gælder om at angribe, som Detailhandelens Priser.

Jeg vil gerne først sige til den højtærede Landbrugsminister, at naar han taler om Trustloven, den Trustlov, som jeg i sin Tid forelagde Forslag til, og afviser den, burde han dog gøre det i noget hensynsfuldere Ord, end han gør. Thi den højtærede Indenrigsminister kan nu nære, hvilke Følelser for Statsministeren han vil, men Statsministeren har i sin Tid anbefalet denne Trustlovs Vedtagelse som Medlem af det Udvalg, som var nedsat her i Folketinget; han har været med til at udtale følgende om det Lovforslag, jeg fremsatte, „at Flertallet i Udvalget har været enig om, at det foreliggende Forslag til en midlertidig Lov i Hovedsagen har truffet det rette. Det er et nyt og hidtil ukendt Omraade, der søges inddraget under Lovgivningen, og Flertallet kan derfor fuldt ud tiltræde, at Loven gøres midlertidig, men man har ikke fundet det forsvarligt at vente og se Tiden an. Flertallet har indset Nødvendigheden af, at der straks skrides til en Lovgivning, som giver Samfundet Indseende med, hvor-